

Nemuritor

Liliana Trif

La mulți ani, Ioan! Dacă spre atingerea unui vis ar exista drumuri,
mi-aș dori să fiu o hartă sub pașii tăi, să nu te rătăcești niciodată!
"Visele cele mai nebunești se scriu cu cerneala inimii."
Marc Levy

Nu știu nici azi din ce-și compune viața
Balada pentru coarde și pian,
Dar mi-am dorit să-i fur eternitatea,
De ziua ta, să ți-o ofer, Ioan.

Să-i savurezi aroma dulce-amară
Întârziind sub pleoapa unui vers
Născut târziu, cândva-ntr-o primăvară,
Când m-ai luat de mână și am mers

Pe-un drum de gând, acolo veșnicia
E-un lucru cert, și-acum îmi amintesc
Că zilnic ne-așteptam în poezia
Ce ne-a unit, când straniu, când firesc.

Apoi mă-ntreb: de ce să fur secunde
Și să le-ascund în slovele de dor,
Când anii trec și nu-i mai pot ascunde?...
Dar știu că tu vei fi nemuritor.

Când toamna-și culcă fruntea-n poala serii
Trec nostalgii prin norii diafani
Și gândul meu te caută departe
Cât să-ți șoptească tainic: „La mulți ani!”

Nici azi nu știu din ce se naște visul
Poete drag, dar ochii tăi mi-au spus
Că nemurirea doarme-n paradisul
Unui poem, de-aceea m-am supus.